

περιτλή ἐστίν· οἷον, ὅτι βῆς, καὶ ἵππος, καὶ λέων ἐμφυχα, καὶ πᾶν ἄρα ζῶον. Ἐπὶ γὰρ τῶν ἕτως ἐχόντων εὐλογον ἐκ τῆ καθόλου μᾶλλον τὰ κατωτέρω διαπισῶν ἐπιχειρεῖν, ἢ ἀνάπαλιν. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀνδοχομαίης ὕλης ἐπισηφαλῆς τε πάνυ, καὶ ὑποπίλος. Καὶ ἐπὶ τῶν δι' αἰδήσεως δὲ παρατηρημένων εὐρητά ποτε εἰς ἀπάντη ἐμβάλλεσσα. Τίς γὰρ ἐχέγγυος, τῆ μῆτινα ὑπεξηρῆσαι ὡς καὶ ἄλλως ἔχεν, ἔπειρ' ἀνδύχεται; ἕτω τοι κατ' ἑπαγωγῆν ἅπαν σῶμα ὑπὸ τῆ φύχης συτέλλεσθαι ἐκρατώετο, καί τοι πείρα τέως, καὶ λόγῳ, τὸ καθόλου τῆς ἐπιφορεῖς ἀπελήλεγκται ἐπὶ τῆ ὕδατος, ἐν περιουσίας ψυδόμενον.

Περὶ Παραδείγματος.

§. Φοά.

Καὶ τόγε παράδειγμα εἶδος ἐστὶ πίστεως (§. Φνή.) εἰμὴ πάντη τὸ ἀσφαλῆς καὶ ἀναγκαῖον πλατῆσης, ἐμὴ ἀλλ' ἐκ δουκαταφρονήτης ἐδ' αὐτῆς τὰ πολλὰ, καὶ ἰκανῆς πρὸς τὸ πείσαι. Διὰ γὰρ τῆς τῶν ἐπὶ μέρες τεθάντος, ὁμοίοντι ἕτερον ἐπάγει ἐπὶ μέρες καὶ τῆτο, οἷον εἰκὸς κατ' ἐκείνο συμβαίνειν, τῶ τῆς ὁμοιότητος λόγῳ τῆς ἐπιφορεῖς ἐπιχειρομαίης. (§. Φμδ'). Καθ' ὃ δὴ καὶ ὠρεται Ἐπιχειρήματα εἶναι ἐκ τῆ ὁμοίης σιωακτικὸν τῆ ὁμοίης, ἀμφοῖν ἐπὶ μέρες. οἷον Κλεάνθης καὶ πηνία δεινῆ παλαίων, καὶ Φρέαρ νύκτωρ ἀντλῶν, ἐγκρατῆς ὁμοίης τῆς σοφίας ὠφθη Φιλοπόνως ταῖς μελέταις ἐγκαρτερήσας. ἐκὲν καὶ αὐτὸς, καί τοι ἀνδεία τρυχόμενος ἰχυρᾶ, ἢ πόρρω πάσης ἔση ἐλπίδος, εἰ μόνον πανεῖν ἐθελήσας, τῆ δρᾶξινδαι τῆς παιδείας.

§. Φοβ'. Ἐμφιλοχωρεῖν δὲ τέτλαρας ὄρες ἐπὶ παντὸς παραδείγματος Ἀριστοτέλης εἰσηγήσατο (1), „Λόγον, ἀπεδεδῶκων, καθ' ὃν θάτερον τῶν ἀκρων (ἦτοι τὸ μείζον) δέκνυται „ἀνυπάρχεν τῶ μῆτω, διὰ τῆ ὁμοίης (ὅς ὁ τέταρτος ἐστὶ τῶν ὄρων) τῶ τρίτω, (τῆτῆσι τῶ ἐλάσσονι ἀκρῶ).

§. Φογ'. Τριῶν τοίνυ ὄντων ἐν παντὶ συλλογισμῶ ὄρων (§. Φξ.), δῆλον ὅτι τὸ παράδειγμα εἰς συλλογισμῆς δύο ἀναλυθήσεται.

(1) Προτέρ. Ἀναλυτ. Β'. Κεφ. κδ'.

θήσεται· οἷον τὸ παρὰ τῶ Φιλοσόφῳ. „Ἡ μάχη τῶν Θεβαίων πρὸς Φωκεῖς τῆς ὁμοίης κακόν. Καὶ ἡ τῶν Ἀθιναίων „ἄρα πρὸς Θεβαίους τῆς σοφίας ὁμοίης, κακόν. Εἰς συλλογισμῆς ἀν' ἀναλυθῆν δύω.

A. Ἡ μάχη ἢ πρὸς ὁμοίης κακόν.

Ἡ μάχη τῶν Ἀθιναίων πρὸς Θεβαίους, μάχη ἢ πρὸς ὁμοίης.

Ἡ ἄρα τῶν Ἀθιναίων μάχη πρὸς Θεβαίους κακόν.

Εἶτα τῆς μείζονος κατασυνδραζομαίης.

B. Ἡ Θεβαίων πρὸς Φωκεῖς μάχη κακόν.

Ἡ δὲ, μάχη ἢ πρὸς ὁμοίης.

Ἡ ἄρα πρὸς τῆς ὁμοίης μάχη κακόν.

Ἐπὶ ἔν τῆ B. τῆ δὲ συλλογισμῆ, ἐν ᾧ μάλιστα ἐμφέρεται τὸ παράδειγμα, δεδεικται τὸ μείζον ἀκρον (ἦτοι τὸ κακόν) κατὰ τῆ ἐν τῶ A. συλλογισμῶ μέσε (ὅπερ ἢ πρὸς ὁμοίης μάχη) διὰ τετάρτε τινὸς ὄρε (τῆτῆσι διὰ τῆς τῶν Θεβαίων μάχης πρὸς τῆς Φωκεῖς). ὁμοίης τῶ τρίτω· (τῶ ἐν τῶ A. δηλ. συλλογισμῶ ἐλάσσονι ἀκρῶ) ἦτις ἢ τῶν Ἀθιναίων πρὸς τῆς Θεβαίους μάχη ἐστίν.

§. Φοδ'. „Ὅρισε δ' ἀντις καὶ ἀποφατικῶς τὸ παράδειγμα „μα, λόγον ἀποδῆς, καθ' ὃν θάτερον τῶν ἀκρων, δέκνυται „μὴ ἀνυπάρχεν τῶ μῆτω, διὰ τῆ ἀνομοίης τῶ τρίτω. οἷον Ἡ μάχη τῶν Θεβαίων πρὸς Φωκεῖς τῆς ὁμοίης κακόν. Οὐκ ἄρα ἢ τῶν Ἀθιναίων πρὸς Λακεδαιμονίους τῆς ὑπεροίης κακόν. Ὅπερ ἀντις καὶ ἀναλύσασ ἔχει εἰς δύο συλλογισμῆς παραπλησίως τῶ ἀνωτέρω.

§. Φοε'. Βάσις δὲ τῶ παραδείγματι ἢ καθ' ὁμοιότητα, ἢ ἀνομοιότητα χέσις ἐστίν (§. Φμδ'). Ἐσκε γὰρ τοῖς μὲν ὁμοίως ἔχσσι παρασυμβαίνειν πεφυκῶσαι τὰ ὁμοία, τὰ δ' ἀνόμοια τοῖς ἀνομοίως.

§. Φοσ'. Τῆς ἔν ὁμοιότητος πῆ μὲν κατ' ἀναλογίαν τινῶ θεωρημαίης, ὡς ὅτε τι πρὸς ἕτερον ἔχεν νοεῖται, ὡς ἄλλο πρὸς ἕτερον, πῆ δὲ κατ' ἐνυπάρξιν, ὡς ὅτε δυσίτισι τὸ αὐτὸ ἐνυπάρχεν (1) κρῖνεται, A. Ἐπὶ τῶν ἀναλογικῶς ὁμοίων, ὅπως

(1) „Διαφέρει δὲ τὸ ἐκ τῶν ὁμοίως ἐχόντων, τῆ ἐκ τῶν ὁμοίως ὑπαρχόντων. Ἀρισ. Ε'. Τοπικ. Κεφ. ἐχάτηφ.